

ning ikke alle tvungne til at henvende sig netop til den Mand, som det ærede Medlem fra Odense her peger paa? Efter den nugældende Ordning er det jo saadan, at ethvert Par, som vil indgaa Ægteskab, skal henvende sig til Sogneraadetsformanden og faa Attest for, at alle borgerlige Betingelser er til Stede for, at deres Ægteskab kan indgaaes. I og for sig er det, der her foreslaas af det ærede Medlem, blot en Udvidelse af det bestaaende, idet denne Attest ogsaa kommer til at gælde som Bevis overfor Offentligheden for, at der intet er til Hinder for, at en saadan Ægteforening kan blive indgaaet, og der er kun en meget lille Forskel paa den Tvang, der lægges paa den enkelte med Hensyn til at henvende sig til Embedsmanden efter de bestaaende Bestemmelser og efter det, der forlanges i Henhold til det Forslag, der er stillet af det ærede 9de Medlem for Odense Amt.

Axel Møller: Jeg kan i det hele henholde mig til de Bemærkninger, jeg gjorde ved dette Lovforslags første Behandling, men jeg vil dog gerne fremsætte nogle Udtalelser om enkelte af de stillede Ændringsforslag, som jeg har kunnet gennemgaa. Jeg erkender, at paa flere Punkter vil Udvalgets Forslag forbedre Lovforslaget, men paa andre mener jeg rigtignok, at de vil forringe det.

Jeg vil først omtale nogle Ændringsforslag, der vedrører Forlovelse og Ægteskabsindgaaelse. Ændringsforslag Nr. 2 angaar Besvangrelse i Forlovelsestiden og Barnets Retsstilling i saa Tilfælde. Det kommer mig, at Ændringsforslaget skaber en god Mellemsvej, idet det giver det paa-gældende Barn samme Retsstilling som det udenfor Ægteskabet fødte Barn, der af Faderen er lyst i Kuld og Køn. — Ændringsforslag Nr. 9 om Kønssygdomme synes jeg ogsaa er en god Begyndelse og vil gerne anbefale det. — Ændringsforslag Nr. 10 vedrører ulovligt Svogerskab i den rette Linie. Ændringsforslaget forbedrer det foreliggende Lovforslag betydeligt, men det forekommer mig, at den nugældende Ret er bedre. Ændringsforslaget indfører nemlig en Dispensationsadgang, og jeg er noget bange for, at disse vage Dispensationsbestemmelser, som man ser ogsaa paa andre Omraader, let giver Adgang til Vilkaarlighed fra Administrationens Side. — Ændringsforslag Nr. 12 gaar ud paa, at Paragraffen om Adoptivbørn bortfalder. Jeg synes ikke, den Paragraf bør udgaa. Forholdet mellem Adoptivforældre og Adoptivbørn bør være løst, inden Ægteskab

mellem dem indgaaes. — Ændringsforslag Nr. 13 vedrører Lysning. Jeg kan tiltræde det, men jeg finder, der ogsaa bør være Adgang til Lysning paa den nu brugelige Maade, og jeg faar her en uventet Forbunds-fælle i Flertallet, som under Nr. 39 netop anbefaler, at der kan finde kirkelig Til-lysnings Sted fra Prædikestolen. Jeg tør vel derfor antage, at et Forslag, om at Folk faar Lov til, hvis de ønsker det, at bevare den gamle Maade for Tillysning ved Siden af det, der er foreslaaet under Nr. 13, ikke kan stemples som særlig ufrisdindt eller reaktionært. Underændringsforslag Nr. 14 vil jeg gerne anbefale. Det gaar ud paa, at man ikke som foreslaaet af baade Flertal og Mindretal skal afgive en officiel Erklæring til Myndighederne om, hvorvidt man har uægte Børn eller ej. Det er selvfølgelig rigtigt, at de vordende Ægtefæller er oprigtige mod hinanden paa dette Punkt, men jeg synes, det er at gaa Folk lovlig nær at forlange, at de overfor Myndighederne skal afgive skriftlig Erklæring om, hvorvidt nogen af dem har Børn udenfor Ægteskab. Jeg vil derfor anbefale Underændringsfor-slag Nr. 14, som gaar ud paa, at denne Bestemmelse udgaaes.

Ændringsforslag Nr. 20 vil jeg ogsaa anbefale. Det gaar ud paa at indføre den valgfrie Ordning, som vi har debatteret ud-tømmende, tror jeg. Jeg vil indskrænke mig til varmt at anbefale den fakultative Ordning som den i alle Retninger mest fri-sindede og hensigtsmæssige og den, som ganske utvivlsomt vil have det store Flertal af det danske Folk bag sig. Den Henvisning til Sønderjyderne, som Gang paa Gang mærkeligt nok fremkommer fra den højtærede Justitsministers Side, giver jeg ikke meget for. Jeg tror ikke, Sønderjyderne just skal bruges som Løftestang til at gennemføre radikale Lovforslag.

Med Ændringsforslag Nr. 75 gaar jeg over til de Ændringsforslag, der vedrører Separation og Skilsmisse. Her er et Punkt, hvor jeg synes, at Mindretallets Ændringsforslag ikke forbedrer Lovforslaget. Ændringsforslag Nr. 75 foreslaar at slette Udtrykket: „varig“ ved Bestemmelsen om, hvorvidt der kan gives Adgang til Separation paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Ægtefællerne, og vil sætte et andet Udtryk i Stedet. Jeg synes, at Lovforslagets Udtryk er det bedste paa dette Punkt, og kan derfor ikke anbefale Ændringsforslaget. Ændringsforslagene Nr. 78 og 79 af Mindretallet erkender jeg for Forbedringer. De forlænger de foreslaaede yderst korte Separationsfrister fra 1 og 2 Aar til 1½ og